

קריאת התורה לפרשת השבוע - אמור

באדיבות אתר 'אחינו' - הבית של הצעירים המתחזקים לייעוץ והכוונה: 1800-20-18-18

כג. ושור ושה שרוע וקלוט נדבה תעשה אתו ולגדר לא ירצה: כד.
ומעוד וכתות ונתוק וזרות לא תקריבו לה' ובארצכם לא תעשו: כה.
ומיד בן נכר לא תקריבו את לחם אלקיכם מפל אלה כי משחתם
בהם מום בם לא ירצו לכם: כו. וידבר ה' אל משה לאמר: כז. שור
או כשב או עז כי יולד והיה שבעת ימים תחת אמו ומיום השמיני
והלאה ירצה לקרבן אשה לה': כח. ושור או שה אתו ואת בנו לא
תשחטו ביום אחד: כט. וכי תזבחו זבח תודה לה' לרצונכם תזבחו:
ל. ביום ההוא יאכל לא תותירו ממנו עד בקר אני ה': לא. ושמרתם
מצותי ועשיתם אתם אני ה': לב. ולא תחללו את שם קדשי ונקדשתי
בתוך בני ישראל אני ה' מקדשכם: לג. המוציא אתכם מארץ מצרים
להיות לכם לאלהים אני ה':

שמיני

[פרק כ"א] א. וידבר ה' אל משה לאמר: ב. דבר אל בני ישראל ואמרת
אלהם מועדי ה' אשר תקראו אתם מקראי קדש אלה הם מועדי: ג.
ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון מקרא קדש כל
מלאכה לא תעשו שבת הוא לה' בכל מושבותיכם: ד. אלה מועדי ה'
מקראי קדש אשר תקראו אתם במועדים: ה. בחדש הראשון בארבעה
עשר לחדש בין הערבים פסח לה': ו. ובחמשה עשר יום לחדש הזה
תה המצות לה' שבעת ימים מצות תאכלו: ז. ביום הראשון מקרא
קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו: ח. והקרבתם אשה לה'
שבעת ימים ביום השביעי מקרא קדש כל מלאכת עבודה לא תעשו:
ט. וידבר ה' אל משה לאמר: י. דבר אל בני ישראל ואמרת אלהים כי
תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם וקצרתם את קצירה והבאתם את
עמר ראשית קצירכם אל הכהן: יא. והניף את העמר לפני ה' לרצונכם
ממקרת השבת יניפנו הכהן: יב. ועשיתם ביום הניפכם את העמר כבש
תמים בן שנתו לעלה לה': יג. ומנחתו שני עשרנים סלת בלולה בשמן
אשה לה' ריח ניחח ונסכה זין רביעת ההין: יד. ולחם וקלי וכרמל לא
תאכלו עד עצם היום הזה עד הביאכם את קרבן אלקיכם חקת עולם
לדרתיכם בכל מושבותיכם: טו. וספרתם לכם ממקרת השבת מיום
הביאכם את עמר התנופה שבע שבתות תמימת תהינה: טז. עד
מקרת השבת השביעת תספרו חמשים יום והקרבתם מנחה חדשה
לה': יז. ממושבתיכם תביאו לחם תנופה שתיים שני עשרנים סלת
תהינה חמץ תאפינה בכורים לה': יח. והקרבתם על הלחם שבעת
כבשים תמימים בני שנה ופר בן בקר אחד ואילם שנים יהיו עלה לה'
ומנחתם ונסכיהם אשה ריח ניחח לה': יט. ועשיתם שעיר עזים אחד
לחטאת ושני כבשים בני שנה לזבח שלמים: כ. והניף הכהן אתם על
לחם הכורים תנופה לפני ה' על שני כבשים קדש יהיו לה' לכהן: כא.
וקראתם בעצם היום הזה מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה
לא תעשו חקת עולם בכל מושבותיכם לדרתיכם: כב. ובקצרתם את
קציר ארצכם לא תכלה פאת שדה בקצרה ולקט קצירה לא תלקט
לעני ולגר תעזב אתם אני ה' אלקיכם:

תע

למשי

[פרק כ"ב] א. וידבר ה' אל משה לאמר: ב. דבר אל בני ישראל לאמר
בחדש השביעי באחד לחדש יהיה לכם שבתון זכרון תרועה מקרא
קדש: כה. כל מלאכת עבודה לא תעשו והקרבתם אשה לה': כו. וידבר
ה' אל משה לאמר: כז. אך בעשור לחדש השביעי הזה יום הכפרים
הוא מקרא קדש יהיה לכם ועניתם את נפשתיכם והקרבתם אשה
לה': כח. וכל מלאכה לא תעשו בעצם היום הזה כי יום כפרים הוא
לכפר עליכם לפני ה' אלקיכם: כט. כי כל הנפש אשר לא תענה בעצם
היום הזה ונכרתה מעמיה: ל. וכל הנפש אשר תעשה כל מלאכה
בעצם היום הזה והאבדתי את הנפש ההוא מקרב עמה: לא. כל
מלאכה לא תעשו חקת עולם לדרתיכם בכל מושבותיכם: לב. שבת
שבתון הוא לכם ועניתם את נפשתיכם בתשעה לחדש בערב מערב
עד ערב תשבתו שבתכם:

[פרק כ"א] א. ויאמר ה' אל משה אמר אל הכהנים בני אהרן ואמרת
אלהם לנפש לא ישמא בעמיו: ב. כי אם לשארו הקרב אליו ולאמו
ולאביו ולבנו ולבתו ולאחיו: ג. ולאחתו הבתולה הקרובה אליו אשר
לא היתה לאיש לה ישמא: ד. לא ישמא בעל בעמיו להחלו: ה. לא
[יקרה] יקרוה קרחה בראשם ופאת זקנם לא יגלחו ובבשרם לא
ישרטו שרשט: ו. קדשים יהיו לאלקיהם ולא יחללו שם אלקיהם כי
את אשי ה' לחם אלקיהם הם מקריבם והיו קדש: ז. אשה וזה וחללה
לא יקחו ואשה גרושה מאישה לא יקחו כי קדש הוא לאלהיו: ח.
וקדשתו כי את לחם אלהיה הוא מקריב קדש יהיה לה כי קדוש אני
ה' מקדשכם: ט. ובת איש כהן כי תחל לזנות את אביה היא מחללת
באש תשרף: י. והכהן הגדול מאחיו אשר יוצק על ראשו שמן
המשחה ומלא את ידו ללבש את הבגדים את ראשו לא יפרע ובגדיו
לא יפרס: יא. ועל כל נפשת מת לא יבא לאביו ולאמו לא ישמא: יב.
ומן המקדש לא יצא ולא יחלל את מקדש אלקיוכי גור שמן משחת
אלקיועליו אני ה': יג. והוא אשה בבתוליה יקח: יד. אלמנה וגרושה
וחללה וזה את אלה לא יקח כי אם בתולה מעמיו יקח אשה: טו. ולא
יחלל זרעו בעמיו כי אני ה' מקדשו:

למשי

[פרק כ"א] טו. וידבר ה' אל משה לאמר: יז. דבר אל אהרן לאמר איש
מזרעך לדרתם אשר יהיה בו מום לא יקרב להקריב לחם אלהיו:
יח. כי כל איש אשר בו מום לא יקרב איש עור או פסח או חרס או
שרוע: יט. או איש אשר יהיה בו שבר רגל או שבר יד: כ. או גבן או
דק או תבלל בעינו או גרב או ילפת או מרוח אשך: כא. כל איש
אשר בו מום מזרע אהרן הכהן לא יגש להקריב את אשי ה' מום בו
את לחם אלקיולא יגש להקריב: כב. לחם אלקיומקדשי הקדשים ומן
הקדשים יאכל: כג. אך אל הפרכת לא יבא ואל המזבח לא יגש כי
מום בו ולא יחלל את מקדשי כי אני ה' מקדשם: כד. וידבר משה אל
אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל: [פרק כ"ב] א. וידבר ה' אל משה
לאמר: ב. דבר אל אהרן ואל בניו ויזרו מקדשי בני ישראל ולא
יחללו את שם קדשי אשר הם מקדשים לי אני ה': ג. אמר אלהים
לדרתיכם כל איש אשר יקרב מכל זרעכם אל הקדשים אשר יקדישו
בני ישראל לה' וטמאתו עליו ונכרתה הנפש ההוא מלפני אני ה': ד.
איש איש מזרע אהרן והוא זרעו או זב בקדשים לא יאכל עד אשר
יטהר והנגע בכל טמא נפש או איש אשר תצא ממנו שכבת זרע: ה.
או איש אשר יגע בכל שרץ אשר יטמא לו או באדם אשר יטמא לו
לכל טמאתו: ו. נפש אשר תגע בו וטמאה עד הערב ולא יאכל מן
הקדשים כי אם רחץ בשרו במים: ז. ובא השמש וטהר ואתר יאכל
מן הקדשים כי לחמו הוא: ח. נבלה וטרפה לא יאכל לטמאה בה אני
ה': ט. ושמרו את משמרתיה ולא ישאו עליו חטא ומתו בו כי יחללוהו
אני ה' מקדשם: י. וכל זר לא יאכל קדש תושב כהן ושכיר לא יאכל
קדש: יא. וכהן כי יקנה נפש קנז כספו הוא יאכל בו ויליד ביתו הם
יאכלו בלחמו: יב. ובת כהן כי תהיה אלמנה וגרושה וזרע אין לה ושבה
אל בית אביה כנעוניה מלחם אביה תאכל וכל זר לא יאכל בו: יד.
ואיש כי יאכל קדש בשגגה ונסף חמשתיו עליו ונתן לכהן את הקדש:
טו. ולא יחללו את קדשי בני ישראל את אשר ירימו לה': טז. והשיאו
אותם עון אשמה באכלם את קדשיהם כי אני ה' מקדשם:

למשי

[פרק כ"א] יז. וידבר ה' אל משה לאמר: יח. דבר אל אהרן ואל בניו
ואל כל בני ישראל ואמרת אלהים איש איש מבית ישראל ומן הגר
בישראל אשר יקריב קרבנו לכל נדריהם ולכל נדבותם אשר יקריבו
לה' לעלה: יט. לרצונכם תמים זכר בבקר בפשבים ובעזים: כ. כל אשר
בו מום לא תקריבו כי לא לרצון יהיה לכם: כא. ואיש כי יקריב זבח
שלמים לה' לפלא נדר או לנדבה בבקר או בצאן תמים יהיה לרצון
כל מום לא יהיה בו: כב. עורת או שבור או חרוץ או יבלת או גרב
או ילפת לא תקריבו אלה לה' ואשה לא תתנו מהם על המזבח לה':

הפסוק לפני השבוע אמו (יחזקאל ט"ו-ל"א)

טו. והכהנים הלויים בני צדוק אשר שמרו את משמרת מקדשי בתעוה
בני ישראל מעלי המה יקרבו אלי לשרתני ועמדו לפני להקריב לי
חלב ודם נאם ה' אלקים: טו. המה יבאו אל מקדשי והמה יקרבו
אל שלחני לשרתני ושמרו את משמרת: יז. והיה בבואם אל שערי
החצר הפנימית בגדי פשתים ילבשו ולא יעלה עליהם צמר בשרתם
בשערי החצר הפנימית וביניהם: יח. פארי פשתים יהיו על ראשם
ומכנסי פשתים יהיו על מתניהם לא יחגרו בינע: יט. ובצאתם אל
החצר החיצונה אל החצר החיצונה אל העם יפשטו את בגדיהם אשר
המה משרתם גם והניחו אותם בלשכת הקדש ולבשו בגדים אחרים
ולא יקדשו את העם בבגדיהם: כ. וראשם לא יגלחו ופרע לא ישלחו
כסוס יכסמו את ראשיהם: כא. ויין לא ישתו כל כהן בבואם אל החצר
הפנימית: כב. ואלמנה וגרושה לא יקחו להם לנשים כי אם בתולת
מוזרע בית ישראל והאלמנה אשר תהיה אלמנה מכהן יקחו: כג. ואת
עמי יורו בין קדש לחל ובין טמא לטהור יודעם: כד. ועל ריב המה
יעמדו לשפוט [למשפט] במשפטי ושפטהו [ישפטהו] ואת תורתו
ואת חקתי בכל מועדי שמרו ואת שבתותי יקדשו: כה. ואל מת
אדם לא יבוא לטמאה כי אם לאב ולאם ולבן ולבת לאח ולאחות
אשר לא היתה לאיש וטמאו: כו. ואחרי טהרתו שבעת ימים יספרו
לו: כז. וביום באו אל הקדש אל החצר הפנימית לשרת בקדש יקריב
חטאתו נאם ה' אלקים: כח. והיתה להם לנחלה אני נחלתם ואחזה
לא תתנו להם בישראל אני אחוזתם: כט. המנחה והחטאת והאשם
המה יאכלום וכל חרם בישראל להם יהיה: ל. וראשית כל בכורי כל
וכל תרומת כל מכל תרומותיכם לכהנים יהיה וראשית ערסותיכם
תתנו לכהן להניח ברכה אל ביתך: לא. כל גבלה וטרפה מן העוף ומן
הבהמה לא יאכלו הכהנים:

[פרק כ"ג] לג. וידבר ה' אל משה לאמר: לד. דבר אל בני ישראל לאמר
בחמשה עשר יום לחדש השביעי הזה חג הסוכות שבעת ימים לה': לה.
ביום הראשון מקרא קדש כל מלאכת עבודה לא תעשו: לו. שבעת
ימים תקריבו אשה לה' ביום השמיני מקרא קדש יהיה לכם והקרבתם
אשה לה' עצרת הוא כל מלאכת עבודה לא תעשו: לז. אלה מועדי
ה' אשר תקראו אתם מקראי קדש להקריב אשה לה' עלה ומנחה
זבח ונסכים דבר יום ביומו: לח. מלבד שבתת ה' ומלבד מתנותיכם
ומלבד כל נדריכם ומלבד כל נדבותיכם אשר תתנו לה': לט. אך
בחמשה עשר יום לחדש השביעי באספכם את תבואת הארץ תחגו
את חג ה' שבעת ימים ביום הראשון שבתון וביום השמיני שבתון: מ.
ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר פפת תמרים וענף עץ עבת
וערבי נחל ושמחתם לפני ה' אלקיכם שבעת ימים: מא. וחגתם אתו
חג לה' שבעת ימים בשנה חקת עולם לדרתיכם בחדש השביעי תחגו
אתו: מב. בספת תשבו שבעת ימים כל האזרח בישראל ישבו בספת:
מג. למען ידעו דרתיכם כי בסכות הושבתתי את בני ישראל בהוציא
אותם מארץ מצרים אני ה' אלקיכם: מד. וידבר משה את מעדי ה'
אל בני ישראל:

[פרק כ"ד] א. וידבר ה' אל משה לאמר: ב. צו את בני ישראל ויקחו
אליהם שמן זית ודב תית למאור להעלות נר תמיד: ג. מחוץ לפרכת
העדת באהל מועד יערוך אותו אהרן מערב עד בקר לפני ה' תמיד
חקת עולם לדרתיכם: ד. על המנרה הטהרה יערוך את הנרות לפני ה'
תמיד: ה. ולקחת סלת ואפית אותה שתיים עשרה חלות שני עשרים
יהיה החלה האחת: ו. ושמית אותם שתיים מערכות שש המערכת
על השלחן הטהר לפני ה': ז. ונתת על המערכת לבנה זכה והיתה
ללחם לאזכרה אשה לה': ח. ביום השבת ביום השבת יערכנו לפני ה'
תמיד מאת בני ישראל ברית עולם: ט. והיתה לאהרן ולבניו ואכלהו
במקום קדש כי קדש קדשים הוא לו מאשי ה' חק עולם: י. ויצא בן
אשה ישראלית והוא בן איש מצרי בתוך בני ישראל ויצאו במחנה
בן הישראלית ואיש הישראלי: יא. ויקב בן האשה הישראלית את
השם ויקלל ויביאו אותו אל משה ושם אמו שלמית בת דברי למטה
דן: יב. ויניחו במשמר לפרש להם על פי ה': יג. וידבר ה' אל משה
לאמר: יד. הוצא את המקלל אל מחוץ למחנה וסמכו כל השמעים
את ידיהם על ראשו ורגמו אותו כל העדה: טו. ואל בני ישראל תדבר
לאמר איש איש כי יקלל אלקיו ונשא חטאו: טז. ונקב שם ה' מות
יומת רגום ורגמו בו כל העדה כגר כאזרח בנקבו שם יומת: יז. ואיש
כי יכה כל נפש אדם מות יומת: יח. ומכה נפש בהמה ישלמנה נפש
תחת נפש: יט. ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה בן יעשה לו: כ.
שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם בן
יתן בו: כא. ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת: כב. משפט אחד
יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני ה' אלקיכם: כג. וידבר משה אל בני
ישראל ויציאו את המקלל אל מחוץ למחנה ורגמו אותו אבן ובני
ישראל עשו כאשר צוה ה' את משה: